

Перша практика

ВЧИТЕ ІНШИХ – ВЧІТЬСЯ САМІ...

Дорогою до університету мене перейняли дівчатка з міської загальноосвітньої школи №1, де нещодавно закінчилася моя перша активна практика. Привіталися, жваво почали ділитися шкільними новинами. Мені було приємно від того, що я знайшла з ними спільну мову, а значить зрозуміла їхні потреби.

Будучи вперше в ролі вчителя, навчаючи учнів української мови, я відкрила для себе багато нового. На часі виявилися слова викладача педагогічної майстерності Валентини Миколаївни Кучерявець, яка стверджувала, що педагогіка не розкриває нам усіх аспектів шкільної освіти. В залежності від ситуації педагог сам обирає вектор поведінки.

У школі мене багато чого радувало і неприємно вражало. Часом доводилося пояснювати, що не можна ображати “заучкою” і виставляти, як об’єкт приниження, учня старанного. Лідер повинен ставати на бік приниженого, а не потішатися над ним разом з іншими. Я не можу погодитися з учителями, які не розуміють, що кожна дитина індивідуальність з різними інтелектуальними можливостями. Недопустимо навішувати ярлик невдахи чи дурня тим, хто не може швидко сприймати матеріал. Таке ставлення викликає в школяра відразу до вчителя і до школи.

Отож, мої теоретичні знання пройшли серйозну перевірку. Після спілкування з класним керівником Ларисою Петрівною Кобернюк, я переконалася, що теоретичний курс потрібний, але він не дозволяє в повній мірі вирішити проблеми, з якими зустрічаєшся в школі. Необхідно постійно вчитися на практиці, бо вона дає змогу ширше опанувати методи успішного спілкування з учнями, роботи з класом.

Часи змінюються, і ми змінюємося разом з ними. Світ гортає століття, а процес навчання залишається незмінним. Нові технології вимагають зовсім іншого навчання, яке розвиватиме здатність дитини до пошуку нових знань, творчості. Завдання педагога на сучасному етапі – навчити учня вчитися самостійно. Процес навчання не повинен принижувати особистість, а урок мусить бути джерелом збагачення знань. Стосунки вчителя та учня – це насамперед співпраця. У свій час Ян-Амос Каменський сказав: “Хто вчить інших, той вчиться сам”. Вчитель повинен самоудосконалюватися, експериментувати, застосовувати інноваційні методи навчання, йти в ногу з сучасними дітьми. На жаль, вчитель з фаху не дозволила мені використовувати інноваційні методи роботи з учнями на уроці. У неї уроки відбуваються традиційно. А моїй однокурсниці повезло – її вчитель у цій же першій школі виявилася не консервативною.

Треба зважити і на те, що зі зміною покоління змінюється і ставлення учнів до педагогів. Сьогодні значну роль відіграє соціальне становище і моральна установка, яку дитина отримує в родині. Наведу приклад з практики. Дівчинка, чия мати працювала в школі, виявляла панібратське ставлення до вчителів, могла, навіть, порушити урок.

Зараз побутує думка про те, що вчитель повинен тільки навчати, а не виховувати. Хибна тенденція. Не дитина для школи, а школа для дитини! У навчальному закладі учні не лише навчаються. На них позитивно, або ж негативно, впливають педагоги, однокласники, загальна атмосфера. Це треба враховувати організовуючи ті чи інші виховні заходи.

Наприкінці року в школі вшановували пам’ять жертв голодомору 1933 року. Створили інформаційний куточок з зображеннями реалій лихоліття. Я поцікавилася в учнів, щоб

вони хотіли б побачити в ньому ще. І почула дуже багато оригінальних ідей. Шестикласниця Ганна Нетреба про голодомор дізналася від прабабусі. На її думку біля стенду бракувало головного експонату – хлібини, як найдорожчої святині тих часів. Її підтримав однокласник Ярослав Чорний, інші учні. Вони запропонували зробити коротку інсценізацію, запросити свідків і організувати бесіду. Гадаю, що вплив такого емоційного заходу був би набагато глибшим.

Надіюся, що мій перший досвід знадобиться іншим практикантам.

Пам'ятайте, що основною причиною конфліктів є різне світосприйняття. Проблеми між учителями та учнями найчастіше виникають через оцінки. Попри всі негаразди сприймайте дітей такими, як вони є. Ніколи не дозволяйте собі принижувати дитину при інших і не робіть завчасних висновків. Не чіпляйте ярликів поділу на “кращий-гірший”. У будь-якій конфліктній ситуації ви повинні показати себе розумнішими. Пам'ятатимемо життєве кредо матері Терези: “Більше ніж їжа та дах над головою людям необхідне розуміння того, що вони комусь потрібні”.

*Людмила Приблуда,
студентка Ніжинського держуніверситету імені Миколи Гоголя*

ЯКОЮ ГІМНАСТКОЮ ТРЕБА БУТИ, ЩОБ СТАТИ НАЙКРАЩОЮ СПОРТСМЕНКОЮ РОКУ

У будь-якій високорозвиненій державі спорту відводиться велика увага, адже це піклування про здоров'я нації. Приємно відмітити, що Україна входить у число таких країн. Адже в нас є вагомі здобутки, і ми маємо таких спортсменів, якими можна пишатися. Кожного року серед них виділяють найкращого.

8 лютого у Національному олімпійському комітеті відбулася прес-конференція, присвячена присвоєнню гімнастці Анні Безсоновій титулу найкращої спортсменки 2007 року, а найкращим тренером було визнано І.Дерюгіну. Відповідне рішення ухвалила Експертна комісія Національного олімпійського комітету, проаналізувавши виступи українських спортсменів на чемпіонатах світу та Європи, етапах Кубка світу та інших міжнародних і національних змаганнях 2007 року.

На прес-конференції був присутній міністр у справах сім'ї, молоді і спорту Ю.О.Павленко, який привітав А.Безсонову та І.Дерюгіну, а Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка вручив абсолютній чемпіонці світу з художньої гімнастики пам'ятну статуетку, пам'ятний диплом та грошову премію. С.Бубка зазначив: «Минулий рік був передолімпійським і подарував нам ряд приємних спогадів та визначних спортивних перемог. Водночас були й прикрі невдачі, без яких великі перемоги у спорті просто неможливі». Президент НОК поінформував, що 172 вітчизняні спортсмени вже виконали критерії відбору на Олімпійські ігри 2008 року в Пекіні. „Безперечно, головним спортивним досягненням минулого року стало завоювання Анною Безсоною титулу абсолютної чемпіонки світу з художньої гімнастики. До того ж, Анну двічі визнавали спортсменкою місяця”, - зазначив С. Бубка. Він вручив пам'ятний диплом та грошову премію і висловив щире вдячність за плідну та успішну роботу найкращому тренеру року, наставнику лауреатки – 2007 – Ірині Дерюгіній. Він відмітив: “Українська школа художньої гімнастики відома у всьому світі. Переконаний, що такі тренери – це золотий фонд вітчизняного спорту, який дозволяє досягати найвищих результатів на найпрестижніших міжнародних змаганнях.”

Сергій Бубка подякував за роботу керівникам української гімнастики – Альбіні Дерюгіній і Віктору Коржу.

Мені вдалося поспілкуватися з найкращою спортсменкою 2007 року, відомою гімнасткою А. Безсоною.

Анно, зі скількох років ви почали займатися художньою гімнастикою і хто вас на це надихнув?

Чесно кажучи, гімнастикою я почала займатися у 5 років, тоді я ще мало розуміла і усвідомлювала суть цього виду спорту, просто було цікаво та і все. Мама віддала мене у школу художньої гімнастики.

Від кого ви успадкували такий потяг до спорту?

У мене вся сім'я займається спортом. Мама теж захоплюється художньою гімнастикою, а тато в мене футболіст. Так що любов до спорту, мабуть, передалась мені за генетичним принципом.

Чи вистачало часу на навчання?

Звичайно, часу, як завжди мало, особливо тоді, коли в тебе безліч захоплень і справ. Я закінчила школу і вступила у Київський інститут фізкультури і спорту. Зараз маю звання магістра і вирішила цим обмежитись, адже знову ж таки я вся віддаюсь спорту.

Навіть не вистачає часу на особисте? Скажімо, походити по магазинах, бутіках, щоб купити якусь неординарну річ? До речі, ви одягаєтесь у свого дизайнера?

Ми з мамою полюбаємо таке заняття. Тому навіть від найважливіших тренувань ми іноді відволікаємося, щоб відвідати бутіки. А щодо дизайнера, то я сама собі дизайнер, а одягаюсь так, як мені подобається і в чому мені комфортно.

А на змаганнях конкуренція між учасниками не заважає новій дружбі з іншими спортсменами?

Зовсім ні. Ми в однакових умовах, тому безглуздо було б бачити один в одному ворогів. У мене, до речі, багато гарних друзів серед конкурентів.

Хто вас найбільше підтримує у кар'єрі? Кому Ви найбільше завдячуєте своєю перемогою?

У першу чергу, це мої тренери Ірина та Альбіна Дерюгіні і, звісно ж, мої батьки. Сам спортсмен без тренерів не матиме досягнень. Треба, щоб людина, яка має гарний досвід, координувала тебе, підказувала, як краще.

Дякую за розмову. Бажаю Вам нових перемог та звершень!

І вам удачі!

Підготувала Мирослава Уніат

Кращі науковці університету

Наприкінці січня 2008 року відбулося підведення підсумків конкурсів на звання «Науковець року університету» та «Молодий науковець року університету» за підсумками діяльності 2007 року.

Комісія конкурсу у складі: голови комісії Никоненка П.М., кандидата філологічних наук, доцента, першого проректора, Забарного О.В., кандидата педагогічних наук, доцента, декана філологічного факультету, Гусейнової Л.В. кандидата педагогічних наук, доцента, декана факультету культури і мистецтв, Сенченко Г.Г., кандидата хімічних наук, доцента, декана природничо-географічного факультету, Мицик Л.М., кандидата історичних наук, доцента, декана історико-юридичного факультету, Конончук А.І., кандидата педагогічних наук, доцента, декана факультету психології та соціальної роботи, Палія О.А., кандидата педагогічних наук, доцента, декана факультету іноземних мов, Аніщенко В.О., кандидата фізико-математичних наук, доцента, декана фізико-математичного факультету, Щотки О.П., кандидата психологічних наук, доцента, завідувач кафедри психології.

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі, вагомий внесок у розвиток фундаментальних та прикладних досліджень у 2007 році рекомендувати Вченій раді визнати **кращими науковцями року університету** і нагородити таких конкурсантів: з **природничих наук**

I премією – МЕЛЬНИЧУКА Олександра Володимировича, доктор фізико-математичних наук, професора, проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків (633,5 б.);

II премією – КРИЛОВЦЯ Миколу Григоровича, кандидата педагогічних наук, доцент кафедри географії (465 б.);

III премією – СУХОВЄЄВА Володимира Володимировича, кандидата хімічних наук, професора кафедри хімії (100,99 б.).

з гуманітарних наук

I премією – БОЙКА Олександра Дмитровича, доктора політичних наук, професора, ректора університету (991 б.);

II премією – ПАПУЧУ Миколу Васильовича, кандидата психологічних наук, професора, завідувача кафедри загальної та практичної психології (709,7 б.).

III премією – САМОЙЛЕНКА Григорія Васильовича, доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри світової літератури та історії культури (640,8 б.).

За високі показники у науковій та науково-методичній роботі, вагомий внесок у розвиток фундаментальних та прикладних досліджень у 2007 році рекомендувати Вченій раді визнати **кращими молодими науковцями року університету** і нагородити:

I премією – Луняка Євгена Миколайовича, кандидата історичних наук, доцента кафедри історії України (470,9 б.);

II премією – Лейберова Олексія Олеговича, старшого викладача кафедри всесвітньої історії (259,9 балів);

III премією – Желібу Олександра Володимировича, кандидата педагогічних наук, доцента кафедри права та методики викладання історико-правознавчих дисциплін (180,7 б.).

Наш кор..

Державний музей народної архітектури і побуту України

Державний музей народної архітектури і побуту України є архітектурно - ландшафтний комплекс просто неба всіх історико - етнографічних районів України. Музей заснований в селищі Пирогові на околиці Києва в 1969 році. На площі більше 150 гектар розмістилися майже триста експонатів архітектури. Перших відвідувачів музей прийняв в 1976 році. Експонати, представлені в музеї знайомлять відвідувачів з архітектурою українських сіл, селянським побутом і народною творчістю українців.

Увійшовши до воріт раджу побудувати свій маршрут с початку пройшовши прямо а не наліво і далі дотримуватися цього, а не відразу бігти на млини які зліва. то побачите все по порядку. З разу потрапите до гончаря і зможете придбати у нього гончарні сувеніри. Досить недорого, найдорожчий виріб максимум 10 грн. стоїть, а мінімуму як говорить гончар немає. А найцікавіше що дітки можуть прийняти участь в створенні горщечків, гончар робить ручками дитини, видовище супер хочу я вам сказати, ніколи в житті не бачив як робляться вироби з глини і був під великим враженням. Також поряд можна придбати невеликі картини художника який малює сидячи поряд біля двору гончаря.

На території музею багато є ресторанчиків. Взагалі там немає проблем перекусити або добре пообідати. Є все, навіть бабуся продає огірочки солоні і всякі овочі для столу. Є велика галявина з стійлами, та хоча можна і на самій траві. Символом хліборобної України став горб з вітряними млинами. У музеї зібрана величезна колекція народного одягу, меблів, дерев'яного і глиняного посуду, чоловічого і жіночого одягу, одна з кращих колекцій народних музичних інструментів.

Хати і церкви різних областей і століть України, починаючи від глиняних халупок і закінчуючи цегляними і багатшими дворами.

Дуже вам радив обов'язково з'їздити в цей музей під відкритим небом, дуже гарне місце.

Вартість вхідного квитка 10 гривень, 5 гривень вартість квитка для студентів денної форми навчання і пенсіонерів.

Вартість дитячого квитка - 2 гривні.

Стоянка біля музею коштує 5 грн.

Для тих хто хоче поїхати на міському транспорті:

Від станції метро "Либідська" до музею можна доїхати тролейбусним маршрутом №11. Так звані "маршрутні" автобуси відправляються з кінцевих зупинок після заповнення автобуса пасажирами. Як правило, вони довозять пасажирів до музею (музей розташований в деякому віддаленні від вулиці академіка Заболотного).

Маршрутні автобуси:

№156 відправляється від театру оперети;

№172 відправляється від Ленінградської площі;

№548 відправляється з району Бессарабської площі (вулиця Басейная);

№496 відправляється від Лукянівського ринку.

Для тих хто на машині:

Є 2 маршрути

1) це якщо їхати з боку столичного шосе, перед КПП з Києва згортаємо на вулицю Академіка Заболотного ідемо весь час прямо (точніше вгору), доїжджаємо до великої кам'яної синій стрілки, ну власне туди і повертаємо.

2) з другого боку вул. Академіка Заболотного потрапивши на вулицю через окружну, побачивши зліва стрілку проїжджаємо його і робимо поворот у вказаному на те місці у зворотному напрямі, цей розворот поряд.

Пирогово

На південно-заході від Києва, у мальовничому містечку за назвою Пирогово перебуває Музей народної архітектури, мистецтва й побуту, розташований на великій території в 150 гектарів. У цьому музеї-селі зібрана унікальна колекція народного мистецтва з усією Україною. Гості музею мають можливість не тільки побачити коштовні експонати колекції, але також відвідати магазини народних промислів і спробувати страви традиційної української

кухні у ресторані. Музей був заснований наприкінці 60-х років, але відкрився для відвідувань лише десятиліття потому. Перші гості відвідали дивне село в 1976 році. За тридцять років свого існування музей зібрав багату колекцію експонатів, що включає більше 200 будівель, деякі з яких були зібрані з різних частин України. Багато хто в точності відтворює традиційні будови. Музей пишається також вражаючою колекцією етнографічних експонатів, що нараховує більше 40 000 предметів і включає традиційні костюми, тканини, вишивку, килими, кераміку, вироби з металу, дерева й скла, музичні інструменти, живопис, домашнє начиння. Важливо відзначити, що ці експонати представлені не в сучасних виставкових залах, а в селянських будівлях, тому глядачі одержують можливість своїми очима побачити, як жили люди вік або два тому. Експозиція музею поділена на дві частини: в одній представлена архітектура й побут дореволюційного українського села, а в другий - постреволюційне. У першій частині представлені культура й історія шести важливих областей: Середнього Дніпра (Наддніпрянина), Полтава (Полтавщина), Слобідська Україна (Слободщина), Полісся, Поділ, Карпатсьє й Південна Україна. Експозиція включає також традиційні будинки з усім необхідним начинням, будівлями, а також типові для регіону рослини й дерева. Революції першої половини ХХ століття й твердження нового Радянського правительства призвели до радикальних змін в укладі сільського життя, що формувався протягом багатьох століть. При Радянській владі деякі багатотисячолітні традиції були загублені або кардинально змінені, а деякі, навпаки, дбайливо зберігалися. Більше того, новий соціальний уклад сприяв активному впровадженню нових інструментів, будівельних матеріалів і технічних

методик. У радянський час Музей народної архітектури й побуту розташовувався на території в 13 гектарів, на якій були представлені хати й будівлі 60-х і 70-х років ХХ століття, розташовані відповідно до етнографічних і історичних принципів. Архітектурну й пейзажну панораму доповнюють дерев'яні церкви. Найстарша з них - Наддніпрянська церква, яку датують 1742 роком. Композиційним центром ансамблю є група вітряних млинів на вершині пагорбу. Улітку й восени в музеї проводяться свята народних промислів: ковалі, гончарі, ткачі й інші майстри демонструють свої вміння й створюють твору мистецтва прямо на очах у публіки. По неділях у музеї проводяться концерти українських фольклорних колективів.

Державний музей народної архітектури і побуту України являє собою архітектурно-ландшафтний комплекс просто неба всіх історико-етнографічних районів України. Музей заснований в селищі Пирогово на околиці Києва в 1969 році. Перших відвідувачів музей прийняв в 1976 році. За тридцять років свого існування музей зібрав багату колекцію експонатів, що включає більше 200 споруд, які представляють різні історичні області України.

Багато з них в точності відтворюють традиційні будови. Архітектурну і пейзажну панораму доповнюють дерев'яні церкви. Найстаріша з них — Наддніпрянська, заснування якої датують 1742 роком. Композиційним центром ансамблю музею є група вітряних млинів на вершині горба.

Гордістю музею є також величезна колекція етнографічних експонатів, яка налічує більше 40,000 предметів і включає традиційні костюми, тканини, вишивку, килими, кераміку, вироби з металу, дерева і скла, музичні інструменти, живопис, домашнє начиння.

Влітку і восени в музеї проводяться свята народних промислів: ковалі, гончарі, ливарі, ткачі і інші майстри демонструють свої ремесла і створюють витвори мистецтва прямо на очах у глядачів. По неділях в музеї проводяться концерти українських фольклорних колективів.

У православних церквах Св. Архистратига Михаїла, Св. Великомучениці Параскеви, Св. Миколая та у Греко-католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці проводяться богослужіння, панихиды, вінчання та хрестини за попереднім замовленням.

Вчена рада університету

Науково-дослідна робота в Ніжинському університеті

31 січня 2008 року відбулася Вчена рада університету, на якій розглядалося питання про наукову роботу та міжнародну діяльність Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя за 2007 рік. З доповіддю виступив проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків професор Мельничук О.В.

В університеті є два Стипендіати Кабінету Міністрів України: Желіба Олександр Володимирович, доцент кафедри права та методики викладання історико-правознавчих дисциплін, Луняк Євген Миколайович, доцент кафедри історії України.

В аспірантурі університету зараз навчається 68 чоловік, а 13 – навчається у інших ВНЗ. Цього року навчання в аспірантурі завершило 7 чоловік, з аспірантур інших навчальних закладів повернулося 6 чоловік. І лише у Пісоцького О.П. дисертаційне дослідження подано до СВР.

Протягом 2007 року було присвоєно вчене звання професора Бойко Надії Іванівні (кафедра української мови) та Ткаченку Віктору Івановичу (кафедра вищої математики), також присвоєно 15 вчених звань доцента.

У 2007 році була захищена одна докторська дисертація – Михед Т.В. (кафедра світової літератури та історії культури) та 3 кандидатські дисертації. Треба зазначити, що порівняно з минулими роками кількість захищених зменшилася.

Протягом минулого року університет брав участь в організації 9 Міжнародних конференцій, 9 Всеукраїнських та регіональних конференцій, видано 6 підручників нашими викладачами, 13 монографій, 118 навчально-методичних посібників. Кількість публікацій за 2007 рік становить 1050 найменувань загальним обсягом 2194,67 друкованих аркушів.

У 2007 році наш навчальний заклад співпрацював із зарубіжними навчальними закладами: Мінським національним університетом та Мозирським державним педагогічним інститутом імені І.П.Шамокіна (Білорусь) та Жешовським університетом (Польща).

За 2007 рік у закордонних відрядженнях побували 101 фахівець і студент, 63 з них брали участь у міжнародних конференціях.

Заслухавши та обговоривши звітну доповідь проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків проф. О.В.Мельничука, Вчена рада ухвалила:

1. Звіт проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків О.В.Мельничука про підсумки науково-дослідної роботи кафедр у 2007 році та завдання щодо подальшого розвитку наукових досліджень в університеті затвердити. Матеріали доповіді про підсумки науково-дослідної роботи університету за 2007 рік обговорити на Вчених радах факультетів університету.

2. Науковому відділу до 1 березня 2008 року:

а) підготувати інформацію про потреби факультетів університету у кадрах вищої кваліфікації;

б) підготувати листи-клопотання у наукові відділи Національних університетів України з проханням направити для працевлаштування в НДУ імені Миколи Гоголя випускників їхньої аспірантури та докторантури, що успішно завершили навчання;

б) вийти з пропозицією до ректора університету про створення комісії з внесення змін до трудового договору, а саме пункту про преміювання професорсько-викладацького складу у разі одержання авторського свідоцтва або патенту;

в) підготувати рекламні проспекти з метою пропаганди наукових досягнень університету під час участі в міжнародних, всеукраїнських і регіональних конференціях, виставках, ярмарках, презентаціях, наукових і науково-технічних форумах, в т.ч. і на базі НДУ, виступів у засобах масової інформації, публікацій у наукових виданнях і виданнях науково-технічної інформації.

3. Деканам факультетів до 1 березня 2008 року подати до наукового відділу:

а) проекти запитів для участі в конкурсах на фінансування за фаховими науковими напрямками;

б) графік подачі рукописів факультетських збірників наукових та навчально-методичних праць викладачів і студентів;

в) інформацію про потреби кафедр в науково-дослідному та навчальному обладнанні;

г) перелік наявного та обґрунтування необхідності відкриття нових науково-дослідних лабораторій, центрів тощо;

д) списки викладачів факультету, які отримали вагомі наукові результати протягом 2007 року;

є) зміни до положення про визначення рейтингу кафедр, «Науковець року університету», «Молодий науковець року університету».

4. Для активізації наукової роботи серед студентів, аспірантів і молодих вчених університету головному бухгалтеру Гнип Т.К. до 1 березня 2008 року вивчити питання про передбачення в штатному розписі університету посаду Голови Ради студентів, аспірантів і молодих вчених університету.

5. Деканам факультетів на засіданнях Вчених Рад проаналізувати наукові напрацювання викладачів факультету і подати до наукового відділу список кандидатів для вступу до докторантури з відривом від виробництва в 2008 році.

6. У кошторисі на 2008 рік передбачити кошти на придбання обладнання для наукових та навчальних лабораторій.

7. Завідувачам кафедрами протягом 2008 року:

а) забезпечити модернізацію науково-лабораторної бази для поєднання навчання та наукових досліджень;

б) активізувати роботу щодо участі в міжнародних науково-технічних програмах, грантах, співпраці з університетами інших держав, зокрема, у проектах Семирамкової програми ЄС;

в) забезпечити підвищення ефективності наукових досліджень та впровадження новітніх розробок викладачів кафедри у виробництво та навчальний процес з урахуванням вимог інтеграції до європейського науково-освітнього простору;

г) розглянути на засіданнях кафедр питання активізації студентської науки та участі студентів у наукових грантах, проектах тощо;

д) провести атестацію наукових досягнень та посилити вимоги щодо організації ефективної наукової роботи кожного викладача.

8. Контроль за виконанням рішення покласти на проректора з наукової роботи та міжнародних зв'язків О.В.Мельничука.

Наш кор.

Всеукраїнський форум "Молодь єднає Україну"

Відповідно до Указу Президента від 13.12.2007 «Про відзначення у 2008 році Дня соборності України» та доручення Прем'єр-міністра від 17.01.2008, з нагоди проголошення 89-річчя Акту Злуки 21 січня 2008 року в приміщенні Київського міського будинку вчителя відбувся Всеукраїнський форум «Молодь єднає Україну», присвячений Дню соборності України.

У заході взяли участь відомі політики, представники усіх областей України, володарі грантів Президента України, лауреати премій Кабінету Міністрів України, художники, письменники, поети, спортсмени, представники молодіжних та дитячих громадських організацій, активісти студентського самоврядування.

Приємна атмосфера у стінах, які пам'ятають найважливіші сторінки історії нашої держави, змушувала задуматися молоде покоління над тим, як їм далі будувати соборну Україну. Патріотичний пафос, зал, прикрашений національними символами, вишивані сорочки учасників вселяє віру в існування національної свідомості в молоді, яка пам'ятає історію, а відтак здатна її творити.

Початок форуму дещо затримався у зв'язку з очікуванням на Міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Ю.О.Павленка, який був на зустрічі з Президентом. Так і не дочекавшись головного високопосадовця, після урочистого гімну форум було оголошено відкритим. Пролунало вітання Президента України. Потім до слова запросили всесвітньо відому спортсменку Г.Безсонову, яка закінчила свою промову закликком до монолітності, єдності української нації. Начальник управління молоді і спорту Київської міської державної адміністрації С.І.Березенко запросив до співпраці

молодіжні організації всіх регіонів, адже за його словами «Україна буде єдиною лише тоді, коли вона не буде політично ділитися на схід і захід, північ і південь, центр і провінції». У свою чергу голова Всеукраїнської студентської спілки С.Луценко наголосив на тому, що саме молодь творить нові ідеали і тому їй належить почесна місія. Приємно відмітити, що на форумі були присутні талановиті молоді люди зі Сходу і Заходу: так художник із Донецька подарував свою картину Президенту, а потім пролунала прекрасна патріотична пісня про Україну у виконанні співачки із Закарпаття. До слова були запрошені представник влади зі Львова і Луганська, з уст першого пролунали досить актуально-філософські поетичні рядки: «Як не пізнав призначення свого, ти ще не жив». І нарешті майже після екватора форуму у зал заходить Міністр у справах сім'ї, молоді і спорту Ю.О.Павленко, якому учасники гучно аплодують. У своїй промові він наголосив, що сьогодні головним завданням міністерства є формування ефективної молодіжної політики. Вкрай важливим, на думку міністра, є виховання молоді на засадах патріотизму. Ю.Павленко висловив своє побажання, щоб у майбутньому молодіжний рух зосереджував увагу не на тому, як відбити гроші у міністерства, а на реалізації істотно важливих проектів, які б приносили гарний результат. Скажімо, на сьогоднішній день боротьба зі СНІДом та наркоманією полягає лише у розповсюдженні поліграфічних випусків, які, як говорить Павленко, не допоможуть уникнути проблеми. Свою промову міністр закінчив обнадійливими обіцянками, що найближчим часом буде вирішуватись питання про соціальне житло для молоді, сформується доктрина молодіжної політики.

На завершення учасники ухвалили Звернення форуму, в якому пролунала оптимістична теза «ми в змозі об'єднати Україну». Залишається вірити у втілення у реальність цих слів, адже важливі кроки до цього зроблені вже сьогодні.

Свідком події була Мирослава Уніат

Форум Чернігівського земляцтва у столиці

Щороку відбувається дуже важлива для нас, чернігівців, подія – з'їзд наших земляків у столиці. Так сталося і цього разу. 8 лютого у стінах Київського Палацу спорту відбувся форум Чернігівського земляцтва, присвячений його 12-літтю. На заході були присутні найактивніші чернігівці, які зробили вагомий внесок у розвиток і розбудову рідного краю. Приємно, що в залі було багатолюдно, адже це свідчить про те, що наша земля багата на відомі, талановиті особистості, яким не байдуже життя своєї області, району, села.

Дзвінки українські пісні під сопілку, баян, кобзу лунали впродовж вечора, все було пройнято патріотизмом і любов'ю до рідної землі.

На форум прибули відомі політики, громадські діячі, письменники, музиканти, бізнесмени, що беруть участь у розбудові рідного краю. Серед них і народний депутат України І.С. Плющ, який народився у м. Борзна, экс-Президент Л.Д.Кучма, батьківщиною якого є Новгород-Сіверщина, відомий письменник Л.Н.Горлач родом із Ніжинщини, заступник генерального директора банкотно-монетного двору Нацбанку О.О.Проценко, коріння якого на Борзнянщині, В. Мироненко – голова Чернігівського земляцтва у Москві, а також представники обласних органів влади. Серед почесних гостей на заході був і ректор нашого університету О.Д. Бойко.

О 18 годині розпочалась офіційна частина, під час якої було підведено підсумки роботи земляцтва впродовж року. Звіт зробив голова земляцтва В.В.Ткаченко. Після цього до слова запросили голову облдержадміністрації В.Хоменка, який у своїй промові зробив акцент на важливості відродження унікальної історичної спадщини Чернігівщини. Тему

продовжила і голова облради Н.Романова. Патріотичним пафосом був пройнятий виступ В.Мироненка, голови земляцтва у Москві, який сказав: «Хоч у яких хоробах ми б не жили, далеко чи зовсім поряд, душа все рівно лине туди, де ти народився, адже ідеологія, політика, економіка, навіть держава змінюються, але ти прийдеш на рідну землю». Навіть у столиці Російської Федерації за сприяння чернігівців публікуються українські книжки, на сторінках яких віддзеркалене історичне минуле України, надруковано твори українських авторів, з приводу чого прозвучав жарт: «Класики – це ті, яких хвалять не читаючи, а українські класики у Москві - це ті, яких лають не читаючи». Так от сьогодні робиться все можливе, щоб зламати подібні стереотипи і підняти авторитет нашої держави.

Під час офіційної частини було вручено почесні грамоти та ордени тим чернігівцям, які беруть найактивнішу участь у розбудові рідного села чи міста. Серед нагороджених був і О.О.Проценко - заступник генерального директора банкотно-монетного двору Нацбанку, який з радістю погодився дати інтерв'ю, коли почув, що воно для газети Ніжинського університету.

Олеже Олександровичу, яку землю ви звете малою батьківщиною?

Я народився у с. Любомудрівка Борзнянського району. Зараз чомусь моє село перейменували у Малу Загорівку, але все рівно ця земля лишилася для мене найріднішою, бо тут я народився і саме сюди, немов магнітом, тягне мою душу. Адже твоє коріння ніби константа, а серце ніби компас і завжди орієнтується на рідну сторону у просторі і часі.

Чи часто ви приїжджаєте у рідне село? І чи справді там дихається легше?

Я приїжджаю додому не дуже часто, адже у Києві в мене дуже багато справ, але як тільки знайдеться вільний день, на вихідні, я спішу відвідати маму. Ви не уявляєте, які відчуття бурлять у мені, коли я проїжджаю повз дорожнього знака із назвою рідного села. Адже насправді слова про ностальгію не є пустими. Тут повітря чисте, а небо блакитніше, не забруднене димом і паром, звуки тут мелодійніші без домішків безперервного реву машин. Тому тут дихається легше і на повні груди.

Розкажіть, будь ласка, як вам вдалося досягнути все те, що ви маєте?

Я закінчив сільську школу, потім вступив до технікуму, працював. Розумів, що без вищої освіти мені не вдасться реалізувати себе, тому я вирішив вступити до Ленінградського інституту. Після закінчення, пройшовши всі сходинки у професійній діяльності, я дійшов до сьогоденної.

Що чи, можливо, хто вам найбільше допомагав у житті?

Відносно вашого натяку на „хто”, то я хочу сказати, що на ньому не слід робити наголос. Звичайно, морально, психологічно мене завжди підтримували батьки, але я народився у простій селянській сім'ї, тому слово «блат», яке сьогодні дуже популярне, на той час для мене було не актуальним. Скоріше я маю певні досягнення завдяки своїм знанням, прагненням, цілеспрямованості та організаторським здібностям. Тому не побоююсь повторити банальну тезу: ”Все залежить у житті від самої людини.”

Як ви вважаєте, чи гроші і слава псують людей?

Правду кажучи, якщо це гуманна, чесна людина, яка такою є від народження, то немає значення, який у неї гаманець чи наскільки відомою вона є, адже природжена доброта не псується. Крім того, якщо гроші і слава зароблені чесним шляхом і працею, то людина знає їм ціну і відповідно її цінності і життєві орієнтири ніколи не зіпсуються.

Наостанок, які побажання ви маєте для студентів нашого університету?

У першу чергу бажаю вам міцного здоров'я, адже це базис, цілеспрямованості і наполегливості, адже без цього мета не реалізується, фортуни (це теж досить важливо), і, звичайно ж, бажаю, щоб у майбутньому Чернігівське земляцтво поповнювалося видатними особистостями, випускниками вашого відомого вузу.

Розмову вела Мирослава Уніат